

som Gardinfabrikkerne betale af Garn, Kul m. m.; denne Told regner det ærede Medlem til ca. 40,000 Kr., og dette Fradrag fra nysnævnte Sum bringer Statens Indtægts- tab ned fra 300,000 Kr. til ca. $\frac{1}{2}$ Million, altsaa 250,000 Kr. Dette skulde jeg ikke have taget tilbørligt Hensyn til, men være vedbleven at tale om det hele Beløb 300,000 Kr., som om dette udtrykte det ærede Medlems Opfattelse af Statens Tab. Jeg vil nu sige, at i og for sig har det ikke det mindste at sige, om det ærede Medlems Tal bliver dette halve Hundrede Tusinde mindre, idet det Modstykke, jeg efter Statistisk Tabelværk stillede op, var langt lavere, end baade 300,000 og 250,000 Kr., det var kun ca. 50,000. Men jeg tror slet ikke, at jeg har gjort det ærede Medlem nogen Uret; thi over for det Bruttototal 300,000, som det ærede Medlem talte om, stillede jeg et andet Tal op, som ogsaa var et Bruttototal, idet jeg paaviste gennem statistisk Tabelværk, at naar man, som man fornøftigvis maa gøre, regner med Gennemsnitstal, bliver den faktiske Indtægtsnedgang for Statskassen 54,846 Kr. — ogsaa Brutto. Hvis vi derimod skulle tage Nettotallet, d. v. s. regne Statens Indtægt af Raastøftolden fra, saa bliver dennes Beløb ca. 40,000 Kr. at fraregne baade hos det ærede Medlem og hos mig, og saa saa vi for det ærede Medlems Vedkommende 260,000 Kr., men for statistisk Tabelværks Vedkommende 14,846 Kr. Hvis det ærede Medlem synes bedre om denne Maade at stille Tallene op paa, skal jeg ikke have noget derimod, men jeg ser ikke, at dette forbedrer det ærede Medlems Sag.

Der er dernæst tilbage Spørgsmaalet om de ældre Tal fra Landhommet. Jeg maa her hellige, at det sidste Blad af Folkestingstidenden desværre endnu ikke foreligger, saa jeg kan ikke citere det ærede Medlem autentisk; men jeg tror nok, at det ærede Medlem udtalte noget i Retning af, at han havde betragtet denne Sag som død og afgjort gennem den Diskussion, som i sin Tid var ført i et offentligt Blad, og hvori jeg var en af Deltagerne. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem var kommen til denne Erkendelse; thi hvis jeg ikke i høj Grad har misforstaaet det ærede Medlems Udtalelser paa et offentligt Møde, som nylig afholdtes her i Kjøbenhavn, vare de gamle Paastande endnu livslevende paa dette Møde. Men trods denne Erkendelse gjorde det ærede Medlem et lille Redningsforsøg for sine Tal, og det vilde jeg gerne her anholde. Det ærede Medlem maa ikke betragte mig som særlig hævngherrig, men jeg nægter ikke, at jeg i dette Stykke ikke vil unde ham saa

mæget som et Egenblad. Redningsforsøget bestod nu deri, at det ærede Medlem skulde være kommet til sine gamle Tal gennem en Forsøelse af Statens Embedsmænd; hvis Udførsels- og Indførselsstatistik ikke skulde staa i rigtig Overensstemmelse med Toldstatistikken; men saaledes forholder det sig slet ikke. Sagen er den, som jeg jo godt kunde have oplyst den første Dag, jeg talte, men den Gang fandt jeg ikke Anledning dertil, at det ærede Medlem er kommet til sine gamle Tal paa følgende Maade — og det har det ærede Medlem offentlig bekendt sig; jeg har paa min Plads liggende et Blad, hvori det ærede Medlem med Navns Underkrift vedgaar det. I Stedet for at staa op foran i statistisk Tabelværk — han har muligvis ikke kendt den forreste Del, hvor Statens Toldindtægter findes — har han gransket de bageste Blade, hvor han har fundet nogle Tabeller, som indeholde Oversigter over Værdien af Ind- og Udførselen her i Landet. Saa tog det ærede Medlem her Tallene for den samlede Indførsel; og derfra drog han Tallet for den samlede Udførsel og fik saa et Resttal, som ikke havde det mindste med Statens Indtægtsstab at gøre. Hvad det ærede Medlem fandt, var Værdien af Overstudsindførselen; og nu vil enhver forstaa, at naar der indføres f. Eks. for 200,000 Kr., men udføres for 100,000 Kr., bliver Overstudsindførselen 100,000 Kr., men Statsindtægten, der kommer ind gennem Indførselen til 200,000 Kroner, bliver jo ikke en Smule mindre, fordi der udføres for 100,000 Kr. danske Varer. Saaledes er den kuriøse Fejltagelse, det ærede Medlem har gjort sig skyldig i. Han er faret vild mellem Overstudsindførsel og Statsindtægt, hvilket er to højst forskellige Ting, og derved ere hans mærkelige Tal fremkomne; thi naar det ærede Medlem siger, at Statskassen kun har faaet 25,000 Kr. ind, medens Staten selv siger, at den har modtaget 160,000 Kr., saa er det to mærkelig modstridende Paastande. Men i denne det ærede Medlems Forveksling af Overstudsindførsel og Statsindtægt er ganske beitemtingen Statsembedsmænd Skyld. Men hvad er det saa, Statsembedsmændene have gjort? Ja, det skal jeg nu omtale; thi Statsembedsmændene have virkelig begaaet en Fejl, som ganske vist ikke har med Hovedpunktet i det ærede Medlems Bidsjærelse at gøre, men som alligevel i høj Grad bidrager til at laste et historisk Stær over det ærede Medlems Fejltagelse. Det Skyld, som Embedsmændene — det er Statens Statistikere — her have, er den, at de have opført som Udførsel nogle Varer, der slet